

Sex & vanity

Kevin Kwan bij Boekerij:

Crazy rich Asians
China rich girlfriend
Rich people problems
Sex & vanity

boekerij.nl
kevinkwanbooks.com

KEVIN KWAN

SEX &
VANITY

Kiest Lucie voor haar schatrijke familie, of voor de man op
wie ze wanhopig probeert niet verliefd te worden?

ISBN 978-90-225-9273-1

ISBN 978-94-023-1645-2 (e-book)

NUR 302

Oorspronkelijke titel: *Sex & Vanity*

Vertaling: Titia Ram

Omslagontwerp: DPS Design & Prepress Studio

Omslagbeeld: © Shutterstock

Zetwerk: Mat-Zet bv, Huizen

© 2020 copyright by Tyersall Park Ltd.

© 2021 Nederlandse vertaling Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Voor Capri, het eiland dat mijn ziel voedt;
en voor New York, de stad die me heeft opgenomen,
voor me heeft gezorgd, en me voor altijd heeft veranderd*

Van: Isabel Chiu

Aan: lucietangchurchill@gmail.com

Onderwerp: la dolce vita

Lucie!!

Ik ben zoouuuu blij dat je naar mijn bruiloft op Capri komt! Wist je dat je, op mijn familie na, van al het bezoek degene bent die ik het langst ken? Ik kan nauwelijks geloven dat we al vriendinnen zijn sinds ik dertien was en jij zeven. Je bent het enige kind op wie ik ooit heb gepast, hoewel ik het eigenlijk geen oppassen durf te noemen, aangezien ik je heb gedwongen al die keren naar *Roswell* te kijken en je non-stop naar mijn gezeur over mijn obsessies moest luisteren. (Weet je nog, Nikolai? Ik kwam hem laatst tegen in Erewhon. Hij werkt in LA als locatiescout voor Lawrence Bender en is onherkenbaar veranderd!)

Maar goed, met de zegen van mijn moeders helderziende hebben we een dag met een gunstig gesternte in juli gekozen om te trouwen, op Capri, waar Dolfi in zijn jeugd al zijn zomers heeft doorgebracht, waar zijn familie diepgeworteld is en waar het in die tijd van het jaar betoverend mooi is. Het betekent zo veel voor me dat je ook komt. Natuurlijk weet ik nog wie je nicht Charlotte is; zij is ook van harte welkom. Ik kan niet wachten tot we allemaal samen op het eiland zijn en je al mijn vrienden kunt leren kennen!

Mijn kalligraaf loopt achter op de planning doordat ze niet was voorbereid op de grote hoeveelheid gasten, maar de formele uitnodiging zou eind deze maand moeten komen, dus houd je brievenbus in de gaten!

xoxo,

Issie

San: Lucie Lang Churchill & guest

FIFTH AVENUE 999, APPARTEMENT 12B
NEW YORK, NY 10028

*De heer en mevrouw Christopher Chiu
hebben het genoegen u uit te nodigen voor de voltrekking
van het voorgenomen huwelijk van hun dochter*

Isabel

— met —

De heer Adolfo Michelangelo de Vecchi

*zoon van conte Andrea de Vecchi
en contessa Laudomia de Vecchi*

*in Villa Lysis
op zaterdag 20 juli 2013
om 17.00 uur
en daaropvolgend in
Villa Jovis
Capri, Italië*

RSVP
ISABEL CHIU
NIMES ROAD 875
LOS ANGELES, CA 90077

CAPRI, ITALIË, 2013

Het pad werd verlicht door flikkerende fakkels, maar Charlotte Barclay was vreselijk bang dat ze zou struikelen. Ze wist dat ze de doodzonde had begaan de regel te breken waar iedere ervaren tijdschriftredacteur, zoals zij die was, zich altijd aan hield: kleed je op reis verstandig, en niet frivol. Ze staaarde naar de gehavende zoom van haar feestjurk en vervloekte haar besluit op het laatste moment naaldhakken van Olivia Lavistock te lenen. Ze had het gevoel dat ze al uren door het bos strompelde, hoewel het in werkelijkheid maar een kwartiertje was. Toen de villa eindelijk in zicht kwam, staken de verlichte Ionische zuilen in een hoog reliëf af tegen de donkere, vloeibare nacht. Ze slaakte een zucht van opluchting.

Charlotte klopte haar nauwkeurig gekapte blonde boblijn op zijn plaats – een stijl die ze al had sinds ze op school zat bij Miss Porter's – en klom de onregelmatige marmeren treden op. Ze liep het terras met uitzicht over de Golf van Napels op en voelde zich – alweer – gedesoriënteerd. De elegante veranda die een uur daarvoor nog leeg was geweest, was in onmogelijk korte tijd getransformeerd in alweer een banketruimte, waar een overdadig middernachtsbuffet was gedekt. Uit de balzaal gelokte bruiloftsgasten stonden als chic geklede gazelles te grazen van de lange tafels vol zaligheden.

Charlotte keek nerveus om zich heen en kon het gevoel dat al die

verrekte Italiaanse principessa's en contessa's haar nauwlettend in de gaten hielden niet van zich afschudden. Hoe kon de schitterendste bruiloft waar ze ooit was geweest zo snel zijn omgeslagen in een nachtmerrie? Ze zag Auden Beebe, die een berg kreeftenravioli op zijn bord stond te scheppen, en voelde even de aandrang om naar hem toe te rennen om hem om hulp te vragen. Maar nee, dat was de verkeerde persoon. Hij zou het niet begrijpen. Toen zag ze de zussen Ortiz de trap op komen lopen. Nee, die in geen geval.

Toen ze Olivia bij een van de hoge statafels langs de muur zag staan, voelde ze eindelijk de spanning uit haar schouders wegvloeien. Olivia zou wel weten wat ze moest doen. Olivia zou cool als altijd zijn; ze was een avant-garde filmregisseur. Olivia was Brits, maar niet zoals de andere aanwezige Britten. Ze woonde in LA en had op school gezeten in Parijs, dus ze was heus wel getuige geweest van de nodige narigheid. Olivia zou haar uit deze onuitsprekelijke misère kunnen redden.

Charlotte beende naar haar toe en pakte haar onopvallend bij haar elleboog.

Olivia zag direct de blik van Charlotte en begreep hem verkeerd. 'Oké, ik geef toe dat ik hypocriet ben. Maar nadat ik de afgelopen week had toegekeken hoe jij pasta, focaccia, biscotti en alle mogelijke vormen van gluten tot je had genomen kon ik me niet meer beheersen. Deze pizza met witte truffel en kaviaar is lekkerder dan wilde seks in een Schotse vallei met Sam Heughan. Je zou erover moeten vertellen in je tijdschrift.'

Charlotte probeerde iets te zeggen, maar haar keel was zo droog dat ze geen woord kon uitbrengen.

'En dan bedoel ik een stukje over de pizza, niet over die wilde Schotse seks,' verduidelijkte Olivia, hoewel het volkomen helder was dat Charlotte geen woord had gevolgd van wat ze had gezegd. Ze leunde tegen Olivia aan terwijl ze op adem probeerde te komen.

'Gaat het een beetje?' vroeg Olivia, die eindelijk de blik van shellshock in Charlottes ogen registreerde.

'Ja hoor... maar Lucie... God sta haar bij!' lukte het Charlotte te zeggen terwijl ze een flûte prosecco pakte. Ze sloeg het glas in één teug achter-

over, zakte tegen de balustrade en begon te hyperventileren.

‘Wat is er met Lucie? Moet ik hulp halen?’ vroeg Olivia.

‘Nee, ze heeft geen hulp nodig, het gaat prima met haar. Of eigenlijk niet. O, die arme Lucie. Ze is geruïneerd. Ze is godvergeten geruïneerd!’

Olivia fronste haar wenkbrauwen, onzeker wat ze van de uitbarsting moest vinden. Ze kende Charlotte Barclay nog niet zo lang, maar ze waren de afgelopen week beste vriendinnen geworden, en Olivia zou nooit hebben gedacht dat deze altijd zo beheerste vrouw van halverwege de veertig zo plotseling in paniek zou raken. Zo zag het er tenminste uit. ‘Charlotte, hoeveel champagne heb je gedronken tijdens het eten?’ vroeg ze voorzichtig.

Charlotte rechte haar rug, veegde de verdwaalde takjes van haar Oscar de la Renta-jurk en vroeg verholen: ‘Olivia, kan ik je in vertrouwen nemen? Kun je me helpen?’

‘Natuurlijk.’

Charlotte vervolgde: ‘Zoals je weet ben ik hier alleen als gunst aan de familie van Lucie. Ik ben niet meer dan een introducée en heb opdracht een oogje op mijn nichtje te houden. Maar ik heb mijn plicht verzaakt. Monumentaal verzaakt. We hadden nooit naar deze bruiloft moeten komen. We hadden nooit naar Capri moeten komen. Mijn god, haar moeder draait door als ze erachter komt! En mijn oma vermoordt me!’ Charlotte begroef haar gezicht in haar handen.

Olivia zag dat ze zich oprecht zorgen maakte. ‘Als ze waar achter komt? Waar is Lucie, trouwens?’

‘Dat weet ik niet. En dat wil ik ook niet weten. Ik weet niet of ik haar ooit nog recht in de ogen kan kijken.’

‘Charlotte, doe niet zo geheimzinnig. Als ik niet weet wat er aan de hand is, kan ik ook niet helpen.’

Charlotte keek haar aan en zei: ‘Je moet beloven dat je het aan niemand vertelt.’

‘Dat belooft ik.’

‘Je moet het zweren. Op het graf van je moeder.’

‘Mijn moeder is nog springlevend, maar ik zweer het op haar leven.’

Charlotte ademde uit. ‘Wanneer heb jij Lucie voor het laatst gezien?’

‘Dat weet ik niet precies... Tijdens het feest, op de dansvloer? Ze

danste met Sandro en ik vond het zo'n leuk stel... Hij met zijn Botticelli-krullen en Lucie in die ragfijne jurk, dansend in al dat kaarslicht. Het zag er zo prachtig uit dat ik een foto wilde maken ter inspiratie voor een toekomstige film scène.'

'Ja, ze dansten samen. Maar na het vuurwerk zag ik dat Lucie was verdwenen. Iemand zei dat een aantal jongeren was teruggegaan naar Villa Jovis, dus ben ik naar de ruïne gegaan om haar te zoeken.'

'Ben je die hele berg nog een keer op geklauterd? Op mijn Viviers?' Olivia tuurde in een reflex naar Charlottes voeten en vroeg zich af hoeveel er over zou zijn van haar schoenen.

'Iemand heeft me er met een golfwagentje naartoe gereden. Maar goed, weet je wat ik er aantrof? Een stel kinderen dat wiet zat te roken in de kapel. Het leek wel een drugshol in Tanger!'

Olivia rolde met haar ogen. 'Charlotte, je gaat me toch niet vertellen dat je helemaal over je toeren bent omdat Lucie zat te blowen, hè? Alle jongeren zitten al de hele week elke avond achter het zwembad te blowen. Ik heb van iemand gehoord dat die jongen wiens familie heel Ecuador bezit een hutkoffer vol met lekker spul heeft meegenomen.'

'Olivia! Denk je nou echt dat ik zo bekrompen ben? Ik heb op Smith* gezeten, weet je nog? Lucie is negentien: als ze knetterstoned wil worden, gaat ze haar gang maar. Maar laat me even het hele verhaal vertellen. Ik heb in de grote hal gezocht en ben zelfs de wachttorens op geklommen, maar Lucie was nergens te bekennen. Ik liep door die godvergeten ruïne die met lantaarns wordt verlicht en net toen ik me zorgen begon te maken dat ik was verdwaald zag ik een gangetje dat naar het klifpad buiten leidt... dat enge pad bij de Salto di Tiberio.'

'O god, Lucie is toch niet naar beneden gestort, hè?'

'Nee, nee, dat is het niet. Ik liep naar de rand en zag een trappetje

* Smith College in Northampton, Massachusetts, wordt gezien als een van de beste vrouwencolleges voor alfawetenschappen in Amerika, met notabele alumni als Gloria Steinem, Barbara Bush en Julia Child. Niet dat dat de nabijgelegen studentenverenigingen voor mannen ervan heeft weerhouden het volgende gezegde te bedenken: 'Neuken met Smith, trouwen met Holyoke en praten met meiden van Amherst.'

naar een grot, dus daar ben ik naartoe gelopen en toen...' Charlotte hield even op met praten om tot zichzelf te komen. 'En toen zag ik ze.'

'Wie zijn "ze"? En wat deden ze?'

'Olivia, ik kon het niet geloven, Ik kon mijn ogen gewoon niet geloven,' kreunde Charlotte.

'Laat me raden... Zaten ze cocaïne te snuiven?'

'Neeeee,' zei Charlotte geringschattend.

'Waren ze geiten aan het offeren?'

'Olivia, het was... onuitsprekelijk.'

'Doe niet zo raar, niets is onuitsprekelijk.'

Charlotte schudde wild met haar hoofd. 'Ik schaam me dood. Lucie, mijn arme lieve nichtje, heeft zichzelf geruïneerd. Ze heeft haar leven geruïneerd.'

Olivia wilde haar door elkaar schudden. 'Charlotte Barclay! En nu ga je me vertellen wat je hebt gezien!'

Charlotte keek om zich heen alsof ze was betrapt terwijl ze een doodzonde beging, leunde naar Olivia's oor en vertelde fluisterend wat ze had gezien.

Olivia zette grote ogen op. 'Wie? Wát? *What the fuck?*'

'What the fuck. Jij zegt het. Ik schrok zo dat ik voordat ik er erg in had schreeuwde: "Houd daarmee op!"'

Olivia gooide haar hoofd in haar nek en stootte een gil uit die klonk alsof er een moord werd gepleegd.

I

Capri

2013

Lieve Lucie en Charlotte,

Ons huwelijksweekend komt eraan en het leek ons handig om je een kort overzicht van de festiviteiten te geven zodat je je reisschema (en je kledingkeuze!) erop kunt afstemmen:

Dinsdag 16 juli

17.00 uur

Welkomstdrankje in de tuinen van Augustus

Gastvrouw: marchesa Marella Finzi-Contini (de tante van Dolfi!)

Kleding: informeel

Woensdag 17 juli

13.30 uur

Lunch in Beach Club Da Luigi

Gastvrouw: Isabel Chiu

Kleding: strandchic

21.00 uur

Diner in Ristorante Le Grotelle

Gastheer: Dolfi de Vecchi

Kleding: informeel

Donderdag 18 juli

10.00 uur

Wandeling over het historische Passatiello-pad
van Anacapri naar Capri

Onder leiding van: Auden Beebe

Kleding: wandelschoenen

21.00 uur

Diner in Il Riccio

Gastheer en -vrouw: Constantine en Rebecca Chiu

(mijn grote broer en zijn vrouw!)

Kleding: cocktail

Vrijdag 19 juli

11.00 uur

Excursie naar Villa Lachowski in Positano

Onder leiding van: Mordecai von Ephrussi

Kleding: informeel

19.30 uur

Muziek bij zonsondergang, gevolgd door banket
in het klooster van Certosa di San Giacomo

Gastheer en -vrouw: conte en contessa De Vecchi

Kleding: formeel

Zaterdag 20 juli

17.00 uur

Huwelijksceremonie

Villa Lysis

Trouwreceptie

Villa Jovis

Kleding: formeel

Zondag 21 juli

14.00 uur

Afscheidslunch aan boord van superjacht *Bravo Olympia*

Kleding: vakantiechic

Kies een aankomstdag die je het beste uitkomt, dan zal onze huwelijksplanner, Gillian (gillian@devecchichiubruiloft.com) contact met je opnemen voor de coördinatie van je vip-arrangement en aankomst

op Capri. We hopen natuurlijk dat je er op alle dagen, vanaf dinsdag, bij kunt zijn. We voelen ons zo vereerd dat je tijd vrij kunt maken in je drukke leven en kunnen niet wachten om alle speciale momenten rond ons huwelijk op het sprookjeseiland met je te delen!

xoxo,

Issie & Dolfi

